

3. Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 10 ods. 3 a článok 13 ods. 1 tretiu vetu nariadenia č. 659/1999, keďže neuznal, že rozhodnutie o poskytnutí informácie má priame účinky na právne postavenie členského štátu a dotknutého podniku aj preto, lebo článok 13 ods. 1 tretia veta nariadenia č. 659/1999 umožňuje Komisii v prípade nevyhovenia príkazu na poskytnutie informácie vydať rozhodnutie týkajúce sa prípadnej pomoci na základe dostupných informácií. Z toho vyplývajúce zmenšenie dôkazného bremena Komisie vedie k zásadnému zhoršeniu procesného postavenia dotknutého podniku, takže pre zachovanie svojich práv je fakticky donútený poskytnúť požadované informácie.
4. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj tým, že poprel právne účinky rozhodnutia o poskytnutí informácie s tvrdením, že ide iba o medzitýmne opatrenie na účely prípravy konečného rozhodnutia. Všeobecný súd pritom neuznal, že to nevyklučuje možnosť napadnúť údajné medzitýmne opatrenie, akým je rozhodnutie podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999, pokiaľ toto opatrenie vyvoláva vlastné negatívne právne účinky.
5. Všeobecný súd nakoniec neuznal, že porušenie právnych predpisov, ktorého sa Komisia dopustila pri prijímaní rozhodnutia o poskytnutí informácie, by nebolo možné dostatočne zohľadniť v rámci žaloby proti rozhodnutiu, ktorým sa ukončuje konanie, najmä preto, lebo potom by už nebolo prípustné odvolávať sa na neúplnosť skutkového základu. Zároveň by však mohlo byť predbežné vyhovieň protiprávnemu príkazu na poskytnutie informácie pre dotknutý podnik, ako je to v tomto prípade, spojené so značnými časovými a finančnými nákladmi.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gießen (Nemecko) 28. septembra 2010 — Trestné konanie proti Barisovi Akyüzovi

(Vec C-467/10)

(2010/C 328/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Gießen

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Baris Akyüz

Prejudiciálne otázky

Majú sa

- a) článok 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2, 4 smernice Rady z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (91/439/EHS) ⁽¹⁾,
- b) článok 2 ods. 1 v spojení s článkom 11 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (prepracované znenie) ⁽²⁾,

vykladať tak,

- že členskému štátu (hostiteľský členský štát) bránia, aby na svojom území odmietol uznať vodičské oprávnenie udelené iným členským štátom (štát vydávajúci preukaz), ak získaniu vodičského oprávnenia v štáte vydávajúcom preukaz predchádzalo odmietnutie udelenia vodičského oprávnenia v hostiteľskom štáte z dôvodu nesplnenia fyzických a psychických predpokladov na bezpečné vedenie motorového vozidla;
- a ak áno: že členskému štátu (hostiteľský štát) bránia, aby na svojom území odmietol uznať vodičské oprávnenie udelené iným členským štátom (štát vydávajúci preukaz), ak získaniu vodičského oprávnenia v štáte vydávajúcom preukaz predchádzalo odmietnutie udelenia vodičského oprávnenia v hostiteľskom štáte z dôvodu nesplnenia fyzických a psychických predpokladov na bezpečné vedenie motorového vozidla a z údajov na vodičskom preukaze, ostatných nevyvrátiteľných informácií pochádzajúcich zo štátu vydávajúceho preukaz, alebo z ostatných nepochybných poznatkov, najmä prípadných údajov samotného majiteľa vodičského preukazu alebo ďalších spoľahlivých poznatkov hostiteľského štátu vyplýva, že bolo porušené pravidlo pobytu podľa článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 91/439/EHS, resp. článku 7 ods. 1 písm. e) smernice 2006/126/ES,

— pokiaľ ostatné nepochybné poznatky, najmä prípadné údaje samotného majiteľa vodičského preukazu alebo ďalšie spoľahlivé poznatky hostiteľského štátu nepostačujú: pochádzajú informácie od štátu vydávajúceho preukaz v zmysle judikatúry Súdneho dvora tiež vtedy, ak nie sú poskytnuté bezprostredne, ale iba sprostredkované vo forme oznámenia tretej strany, opierajúceho sa o takéto informácie, najmä veľvyslanectva hostiteľského štátu v štáte vydávajúcom preukaz —;

- že členskému štátu (hostiteľský štát) bránia, aby na svojom území odmietol uznať vodičské oprávnenie udelené iným členským štátom (štát vydávajúci preukaz), ak síce boli zachované formálne predpoklady na vydanie vodičského preukazu v štáte vydávajúcom preukaz, avšak je zrejme, že

pobyt samotný slúžil iba na získanie vodičského preukazu a nie na žiadne ďalšie účely chránené právom Únie, najmä základnými slobodami ZFEÚ a Chartou základných práv Európskej únie, ako aj Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (turistika za vodičskými preukazmi)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 403, s. 18.

Žaloba podaná 28. septembra 2010 — Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-470/10)

(2010/C 328/34)

Jazyk konania: portugalská

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. França a I. V. Rogalski, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

— rozhodnúť, že Portugalská republika si tým, že zachovala požiadavku zápisu a akreditácie u portugalských orgánov pre akékoľvek dočasné poskytnutie služby patentovými zástupcami pre patenty Spoločenstva, ktorí sú už legálne usadení v inom členskom štáte, a preskúmavala odborné kvalifikácie patentových zástupcov pre patenty Spoločenstva, ktorí sa premiestnia do Portugalska, a to aj v prípade dočasného poskytnutia služby, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 56 ZFEÚ a článkov 5 až 7 smernice 2005/36/ES ⁽¹⁾ o uznávaní odborných kvalifikácií,

— zaviazat Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Sporná portugalská práva úprava bráni známkovým a patentovým zástupcom, ktorí sú legálne usadení v inom členskom štáte, aby poskytovali služby zástupcu pred Národným inštitútom priemyselného vlastníctva (INPI — Instituto Nacional da Propriedade Industrial) v Portugalsku, pokiaľ sa naň dostavia s cieľom poskytnúť službu zákazníkovi nachádzajúcim sa v inom členskom štáte, ak už predtým neabsolvovali testovú skúšku, aby mohli byť akreditovaní alebo uznaní uvedeným inštitútom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 255, s. 22.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Rakúsko) 28. septembra 2010 — Martin Wohl a Ildiko Veres/Magistrat der Stadt Salzburg, ďalší účastník konania: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Vec C-471/10)

(2010/C 328/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Martin Wohl a Ildiko Veres

Žalovaný: Magistrat der Stadt Salzburg

Ďalší účastník konania: Finanzamt Salzburg-Stadt

Prejudiciálna otázka

Má sa príloha X zoznamu podľa článku 24 Aktu o pristúpení Maďarskej republiky k Európskej únii (1. voľný pohyb osôb) ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že prenájom pracovníkov z Maďarska do Rakúska nie je možné považovať za vyslanie pracovníkov a že vnútroštátne obmedzenia týkajúce sa zamestnávania maďarských/slovenských pracovníkov v Rakúsku platia rovnakým spôsobom aj pre tých maďarských/slovenských pracovníkov, ktorých prenajal na prácu v Rakúsku podnik so sídlom v Maďarsku (kde legálne pracovali)?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 846.

Žaloba podaná 29. septembra 2010 — Komisia/Maďarsko

(Vec C-473/10)

(2010/C 328/36)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: H. Støvlbæk a B. D. Simon, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Maďarská republika